

Gyülekezeti élet

2013.
ÁDVENT

A VESZPRÉMI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KIADVÁNYA

Nem a meghátrálás emberei vagyunk

Zsid 10,35–39

Egy megfáradt, hitében megkopott, lelkesedésében megerőtlenedett közösséghez szól a szentíró ebben az igében. Azokhoz, akik valamikor nagy lendülettel indultak el a keresztyén élet útján. Akik átérték a hit hatalmát, kezeket, lábakat, az egész embert átjáró és megmozgató erejét. Akik, amikor még úgy hitték, – ez az erő, a hit, megmarad örökké, hogy bennük biztosan megmarad.

De azóta annyi minden történt. Azóta a világ minden nap hozza elő a maga elvárásait, a maga gondolkodását. S ami idegen tőle, amit képtelen megérteni vagy amit nem tud integrálni, azaz világiassá tenni, azt támadja, azt üldözi.

S a jelen mindig ebben az ellenszélben zajlik. A jelenben mindig erősebbnek hatnak a világ erői, a világ akarata és a világ hatása. A jelenben mindig úgy látszik, hogy az Isten a gyenge, s hogy övét nem tudja megvédeni a világ támadásával szemben. Hiszen hagyta, hogy a világ az oroszlánok elé vesse a keresztyéneket; nem szól, amikor templomokat zártak be, és istállóknak használták, amikor az ÁVH börtöneibe csukták egyháziaikat. A jelenben minden arra mutat, hogy meg kell hátrálni, engedni kell, hogy a világ hatalmával szemben állni örültség.

Hát nem az a keresztyén ember járt jobban, aki – mivel kötelező volt áldozatot bemutat-

ni az istencsászár szobra előtt – bemutatta?! Így megmenekült a világ haragja, az oroszlánok elől, és még azt is mondhatta: csak színből tettem, mert nem tettem mást. Attól még, hogy most meghátráltam, én hiszek és keresztyénnek vallom magam.

És ugyanígy: nem örültség volt Ordass Lajosnak börtönbe menni, mert nem adta oda az iskoláinkat?! Nem azoknak lett igazuk, akik azt mondták: engedjünk a világ követelésének? Hiszen ha ebben az egyben meghátrálunk, attól még keresztyének maradunk, és hiszünk. És nem örültség volt ragaszkodni szülőknél ahhoz, hogy gyermekük hittanra járjon?! Hiszen csak megbélyegzettek lettek és hátrányok érték őket?! Nem sokkal bölcsebb engedni a világnak, s elfogadni, hogyha a világ nem engedi a gyermekek hitben nevelését, amikor nem neveljük hitben őket?! Hiszen attól még, hogy ebben az egyben meghátráltunk, még keresztyének maradtunk, és hitünk valódiságát senki sem kérdőjelezheti meg! És nem örültség a hitéletet minden más

program elé helyezni? Ragaszkodni ahhoz, hogy tartsák tiszteltben a vasárnapomat, a karácsonyomat – és ne akkor szervezzenek családi, iskolai, és sportrendezvényeket?! Hiszen ha engedünk, attól még keresztyének vagyunk! Vagy mégsem?

Egy megfáradt, hitében megkopott, lelkesedésében megerőtlenedett, a világ hatalmával szemben sokszorosan meghátrált közösségnek szól a szentíró ebben az igében. S ez a közösség nem csupán az egykori gyülekezet, hanem a jelen minden nyűgével, bajával átitatott, szellemiségében elvilágiasodott, „örültségekre”, azaz a hit bátor megvallására már egyáltalán nem vállalkozó egyház népe – aki széttárja karjait, és mindig újra így érvel: mit tehetnék, ilyen a világ, és ilyen erős a világ hatalma.

Szentgyörgyi Albert Nobel-díjas orvos írja egy helyen, hogy az élet után kutatva eljutott a sejtekig, de közben valahol elveszítette magát az életet, s csupán a kémiai anyagok maradtak meg.

Valahogy így vagyunk mi is: a sok meghátrálás nyomán lassan elveszítjük a hitet, s nem marad más, mint tartalmatlan szokások gyakorlása, nosztalgia a fényesen lobogó hit iránt, és nosztalgia a hitvalló, hitükért küzdelmet vállaló, áldozatot hozni tudó, felelősséget hordozó ösök iránt.

De nem kell, hogy ez így legyen! És nem kell, hogy ez váljon egyre valóságosabbá. A szentíró is éppen ezért szólít meg ma minket. Minket, az adventi időben vándorló egyháza népét. Nem dorgálni akar, nem figyelmeztetni, nem fenyegetni, hanem biztatni.

Biztatni adventi időben, mely az egyház számára a bűnbánattal, önvizsgálattal, az Isten igéje fényébe állított hit leporolásával való készülődést jelenti az Úr eljövételére, karácsony szent ünnepére. Biztatása ez: ne veszítsétek el bizalmatokat, vagy a szó eredeti jelentésében így: ne dobjátok el magatoktól bizodalmatokat. Az a kegyelem, amit egykor

(Folytatás a 2. oldalon)

Hassa át ünnepünket Isten öröme, amely őt eltöltötte a betlehemi istállóban jászolban fekvő Úr Jézus emberré születésével! Adja meg nekünk Isten, hogy az inkarnáció csodáját átéljük, hittel fogadjuk, és örömmel hirdessük!

Nem a meghátrálás emberei vagyunk

(Folytatás az 1. oldalról)

megkaptatok, amit átértetek, ami előtt leborultatok, amiért értelme volt hitvallást tenni a konfirmációban, amely számtalanszor megmutatta önmagát, sokszor éppen a legnyomortabb pillanatokban, aki nem egyszer átlenyitett holtponatokon engem is, téged is, gyülekezetünket is, egyházunkat is, – most is létezik. Most is erős, most is hatalmas, és most is, mint ahogyan mindig, a látszat ellenére is, a világ hatalmánál nagyobb. Kimondhatatlanul hatalmasabb.

Emlékezz, hogy járt át téged is, hogy lelkésztetett, hogy készített a krisztusi életre! És emlékezz, az a világ szemében sok-sok „örült”, aki odadobta életét az oroszlanok elé, mennyire nem sajnálta, mert tudta, hogy százszorosan, ezerszeresen nyeri azt vissza az örökkévalóságban. És emlékezz, azok az őseink, akikre mi csak nosztalgiával gondolunk, pedig követendő példaként kellene, hogy álljanak előttünk – mi mindenre készen álltak, mert a kegyelem munkált bennük, s ők teljes bizalmukat belé vetették. Akkoriban nem volt kérdés az istentisztelet látogatása. Nem volt ok az elmaradásra a távolság, a rossz idő, vagy a hideg templom. Mentek akkor is, ha 20-30 kilométert kellett megtenni szekéren a templomig.

Ne dobjátok el, testvérek, magatoktól ezt az Isten kegyelmébe vetett bizalmat – biztat

a szentíró igéjén keresztül bennünket –, mert nem a jelen hatásai, nem a világ kívánságai szerint fog alakulni a jövő. Mert a jövő is Isten kezében van. Azt mondja a szentíró, hogy érdemes állhatatosnak lenni, érdemes kitartani, érdemes hűségeseink maradni éppen azért, mert a végső összefüggésekben minden Isten akarata szerint történik, és Isten ígérete beteljesedik az életben. A jövő tehát nem bizonytalan, nem az értelmetlen elmúlás felé való haladás. A jövő az Úrral való találkozás. Hiszen Istennek a jövőre vonatkozó ígérete ez: az Úr Jézus Krisztus visszajön, és eltöröl e világból minden bűnt, eltörli a világ hatalmát, és megítél minden szándékot és akaratot, amely a jelenben, most, a hit ellen és a hitben élő ember ellen irányul.

Ma még kísértés mindez nekünk. Ma még meghátrálásra akar bírni. De ma nemcsak a meghátrálást választhatjuk, hanem a harcot, a küzdelmet is ellene egy bizalommal teljes, hűséges, hitbeli keresztyén élet megvalósulásáért. De akkor, amikor az Úr visszajön, többé már nem kísérhet, s már nem hitetheti el velünk, hogy ő az erősebb, nincs mit tenni. Ma még lehetünk „örültek”, mint Luther Márton, aki a középkor egyik legnagyobb urával, a római pápával ment szembe Jézus Krisztusért. Ma még lehetünk „örültek”, mint gályarab prédikátoraink, akik inkább választották az embertelen bánásmó-

dot és fájdalmaikat a gályán, semhogy odadobták hitüket emberi kívánságra. Ma még lehetünk olyan „örültek”, hogy ebben a nagyhatalmú világban minden napunkat, egész életünket krisztusi lelkülettel töltjük meg, s nem marad el az igeolvasás és ima naponta, a gyülekezet közösségében ünnepeit ürvacsora, az egyházas felkészülésben zajló advent és böjt, s az ünnepek Krisztus-ünnepekként való méltó ünneplése.

De akkor, amikor az Úr Jézus visszajön, az „örültek” hitvallóknak látszanak majd, és kiderül égen-földön mindenkinek, hogy küldetésüket ők töltötték be igazán, hogy a hitben ők álltak meg valójában, s a mennyek országa is az övék Isten ígérete szerint. A szentíró ezzel az igével biztat ma bennünket adventi hitre. Biztat, hogy Jézus Krisztus visszajövele felől nézzünk minden eseményt, harcoljunk a világ kísértéseivel és maradjunk hűségesek a hitben.

Ugye, testvérek, elmondjuk a szentíróval együtt: mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk?! Mert ha igen, ha megvalljuk, akkor a szentíró buzdítása célba ért! Hála legyen ezért az Úrnak! Hála legyen igéjéért, hála legyen kegyelméért! Amen. (a 2012. december 9-én elhangzott ígéhirdetés rövidített változata)

Isó Dorottya

Ne tégy felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot!

Saját testünkön, hitvestársunkon és földi javainkon kívül van még egy kincsünk: becsületünk és jó hírünk. Mert fontos az, hogy az emberek között ne éljünk nyilvános gyalázatban, mindenkitől megvetetten. ...

Ahol bíró, polgármester, fejedelem, vagy más felsőbbség székel, ott mindig csak a világ módjára mehetnek a dolgok. Senki sem akar mást megsérteni, ezért úgy képmutatóskodnak és beszélnek, ahogyan az érvényesülés, a pénz, a remélt jövő vagy a barátság követeli: így aztán a szegény ember alul marad, nem lehet igaza, és kénytelen eltérni a büntetést. ...

Másodszor: ... Mert ha akadnak valahol tisztességes prédikátorok és keresztyének,

Tanuljunk Luthertől!

akkor azt az ítéletet mondják rájuk ország-világ előtt, hogy eretnekek, szakadárok, sőt lázadó és megrögzött gonosztevők. ... Az az elvakult világ természete, hogy elítéli és üldözi az igazságot és Isten gyermekeit, és még bűnnek sem tekinti ezt.

Harmadszor, és ez mindnyájunkra érvényes: Isten tiltja e parancsolatban a nyelv minden olyan bűnét, amellyel felebarátunkat megkárosíthatjuk vagy megbánthatjuk. ... Ezek közé tartozik különösen az a csúnya, gyalázatos bűn, amellyel megnyergel minket az ördög: a megszólás vagy rágalmazás. Sokat lehetne erről beszélni, mert nagyon elterjedt és ártalmas baj az, hogy felebarátjáról mindenki szívesebben hallja a rosszat, mint a jót. ...

Isten tehát azt akarja, hogy

senki meg ne szólja felebarátját a háta mögött, még ha vétke is, és ezt róla biztosan tudja. ... Ha tehát gonosz nyelvű emberrel találkozol, aki más valakit megszól és rágalmaz, mondd meg ezt neki rögtön a szemébe, hogy belepiruljon. ...

Látod, egyáltalában nem szabad felebarátunkról rosszat mondani: de kivétel a világi felsőbbség, a prédikátor, az atya és az anya, mert e parancsolat mégis úgy értendő, hogy a gonoszság ne maradjon büntetlenül. ... Az ő esetükben ugyanis a szűkség parancsolja azt, hogy a bűnről beszéljenek, ...

Krisztus ezt mondja ...: Ha vétkezik ellened a te testvéred, menj el, és intsd meg négy szemközt. ... Mindig azzal kell tehát tárgyalnunk, akire tartozik. ... Ha pedig ez

nem segít, vidd a gyülekezet nyilvánossága, világi vagy egyházi bíróság elé. ... Így lehet jó és rendes úton elérni azt, hogy a gonosz embert megfékezzük vagy megjavítsuk. ... Mindezt a rejtett bűnökről mondtuk. Ha azonban a bűn nyilvánvaló, hogy bíró és mindenki jól tudja, nem vétkezel, ha kerülöd és mellőzöd, sőt nyilvánosan is beszélhetsz róla, mert maga okozta gyalázatát. ... Mi például most a pápát olyan tanításáért ostorozzuk, amelyet nyíltan megírtak könyvekben és világgá kürtöltek. ...

Ebben a parancsolatban tehát igen sok olyan jó cselekedet rejlik, amely nagyon tetszik Istennek, és bőséges jót és áldást is teremne, ha az elvakult világ és az álszentek serege hajlandó lenne azt elismerni. (részletek Luther Márton Nagy kátéjából)

ÖRÖMHÍREINK – az óvodából

A 2013-14-es nevelési év is mozgalmasan kezdődött óvodánkban. Két csoportunkban, a Margaréta és a Napsugár csoportban, maximális létszámmal indultunk. Jó érzés volt ezt a fél évet ilyen összetartó, egymást segítő, lelkiismeretes nevelőkkel eltölteni. Hiszen ez az alapja, hogy gyermekeink megszokják, megszeressék óvodánkat, elfogadják az általunk közvetített lelki és szellemi táplálékot.

Szeptember 8-án, a tanévnyitó istentiszteleten lelkészeink beiktatták a már megméretett, bizonyított és megszeretett kollégáinkat, *Sipos Ivett* óvodapedagógust és *Gregor Orsolya* dajkát.

A hannelburgi testvérgyülekezet óvodájából kapott két galéria óriási örömet jelentett gyermekeinknek. Ezzel játéklehetőségük jelentősen gazdagodott. Szeptember 20-án volt alkalmunk megmutatni a felállított galériákat hannelburgi testvéreinknek, akik nagyon kedvesen fogadták óvodásaink énekeit és apró ajándékainkat.

Októberben izgalommal készültünk óvodánk születésnapjára, amelyet Dóra néni javaslatára Tamás-mise keretében ünnepeltünk meg. Igét hirdetett *Itzész János* nyugalmazott püspök, szolgálatot vállaltak *Isó Dorottya*, *Isó Zoltán*, *Tóth Attila* és *Weltler Gábor* lelkészek, gyülekezetünk gospel-kórusa, valamint nevelőtestületünk. Sokunkat meghatotta óvodásaink szívéhez szóló, lelkes éneke. Születésnap ajándékkul, egy – az országos evangélikus egyház pályázatán nyert – többfunkciós mászókat és három nagy tortát kaptak gyermekeink.

Évről-évre bővülnek kapcsolataink a város intézményeivel. Meghívást kaptunk szeptember 30-án a Simonyi általános iskolába, ahol együtt ünnepeltük a zene világnapját. A nagyobbak november 7-én

részt vettek a Padányi iskola Márton napi műsorán. A Margaréta csoportosok megtekintették a városi könyvtár

kiállítását, mely után a könyvtár dolgozói egy kis játékot is szerveztek óvodásainknak.

Természetesen az idén sem maradhatott el evangélikus templomunk meglátogatása. Régi óvodásaink már otthonosan mozogva, példamutató magatartással mutatták be új társaiknak a kis templomot.

Nagy öröm számunkra, hogy sosem vagyunk egyedül, örömeinkben, bánatainkban, újabb- és újabb feladataink megoldásában mindig számíthatunk lelkészeinkre, gyülekezetünkre. Együtt készültünk születésnapunkra. A férfikor és több nőtestvérünk is rendszeresen segédkezett óvodánk

szépítésében, karbantartásában. A nőegylet tagjai és az édesanyák az idén is jó hangulatban, nagy szeretettel készítették el az ovisok mikulás ajándékát. December 6-án a nevelők meseelőadással lepik meg óvodásainkat, a Szilágyi iskolába járó evangélikus gyermekeket és a nyugdíjas testvéreket. Szeretnénk, ha óvodánkat, óvodásainkat minél többen megismernék, megszeretnék gyülekezetünkben. Felnőttek és gyermekek egyaránt örömmel fogadták volt konfirmandusunkat, aki az érettségi előtti közösségi munkát nálunk teljesítette. A továbbiakban is szeretettel várjuk minden ifjú testvérünket e szolgálatra.

Advent idején közös rendezvényeink segítségével szeretnénk eljuttatni karácsony igazi üzenetét, az örömhírt óvodásaink családjaihoz, gyülekezeti tagokhoz és az óvodánk környezetében élőkhez egyaránt. Kérjük mennyei Atyánk áldását, hogy nevelőtestületünk minden szava és tette e célt tükrözhesse.

*Ráczné Hock Erika
Rádóczy Ágnes*

Weöres Sándor: Zsoltár

Kínok árnyékaiból,
Kínok árnyékaiból
szólók hozzád Istenem.
Kín mar, sújt, temet,
józan eszemet
vak veszélyben,
láncos mélyben
ne hagyd elveszítenem.

Senki sem tör káromra,
senki sem tör káromra,
bensöm fordul ellenem.
Örök vihar ront,
nincs egy biztos pont
se mögöttem,
se fölöttem,
dög pusztít a lelkemen.

Törd meg kevélységemet,
törd meg kevélységemet,
mély megbánást adj nekem.
Nyársat nyeltem én,
derekam kemény:
mért nem szabad
súlyod alatt
meghajolnom, Istenem?

Száraz zokogás tipor,
száraz zokogás tipor
és a szemem könnytelen.
Utam hajlatán
ördög les reám,
vár nehezen:
a két kezem
törrel indul ellenem.

Legyen meg akaratom,
legyen meg akaratom,
ha vesznem kell, jól legyen:
tán kárkozásom
áldás lesz másom –
de ha énám
kincset bíztál,
ments meg immár, Istenem.
(EÉ 432)

Karácsony ünnepének istentiszteleti rendje

December 24. Szenteste

16 óra: Istentisztelet
16 óra: Gyermek-istentisztelet

December 25. Deceaxmber 25.

Karácsony ünnepe

10 óra: Istentisztelet

December 26. Karácsony második ünnepe

10 óra: Istentisztelet

December 29. Karácsony utáni vasárnap

10 óra: Istentisztelet

10 óra: Gyermek-istentisztelet

December 31. Óév este

17 óra: Istentisztelet

Január 1. Jézus névadásának ünnepe

10 óra: Istentisztelet

Január 5. Az esztendő első vasárnapja

10 óra: Istentisztelet

10 óra: Gyermek-istentisztelet

Január 6. Vízkereszt ünnepe

10 óra: Istentisztelet

Tervezett programok ádventben

1. December 1-jén, ádvent 1. vasárnapján délután: ádventi játszótér gyerekeknek
2. December 4-én, 11-én és 18-án 17 órakor: ádventi könyörgés a gyülekezeti teremben
3. December 13-án, péntek este: karácsonyi éneklés a magyar- finn baráti társasággal együtt
4. December 15-én, ádvent 3. vasárnapján 17 órakor: karácsonyi koncert a templomban
5. December 22-én, ádvent 4. vasárnapján 17 órakor: gyermekek karácsonya a gyülekezeti teremben

(Programjainkról és óvodánk ádventi programjairól az istentiszteletek hirdetésében és honlapunkon, a veszprem.lutheran.hu címen kapnak pontos tájékoztatást.)

Gordon Golgota parkjának üres sírjánál istentiszteletet tartottak; amikor a pap elmondta a befejező áldást, előlépett az egyik kórházi ápolónő e szavakkal: „Nem csodás dolog-e, hogy a világon a sír az az egyetlen hely, ahol Jézus nem található meg?”

Mohamed sírját 100 millió korona értékű drágakövekkel ékesítették. Mi, keresztyének nem látjuk fontosnak

Ő él!

Krisztus sírjának a mutogatását, mivel nem halott embert részesítünk tiszteletadásban és nem zárándokolunk a sírjához. „Mit keresitek a holtak között az élő?” – kérdezte húsvét reggelén az asszonyoktól az angyal. (Lk 24,5)

Nincs többé a sírban! Ez az egyetlen hely a világon, ahol őt nem

Kérjük a jószívű adakozást!

Évről-évre újra azzal a kéréssel kell fordulnunk evangélikus gyülekezetünk tagjaihoz, hogy erejükhez mérten járuljanak hozzá gyülekezetünk anyagi fenntartásához. Másra nem számíthatunk. A gyülekezet mindennapi élete abból az adományból kapja meg az anyagi bázisát, amelyet tagjai önkéntes járulékkal a gyülekezet javára befizetnek. Ha ez elmaradna, elfogyna az anyagi bázis és megszűnne az az infrastruktúra, amely biztosítja télen a meleg templomot, az év minden napján a kényelmes, világos gyülekezeti termet, a lelkeszi hivatal működését, ahol azonnali igyekeznék megoldani kérdéseinket, problémáinkat, amelyekkel oda fordulunk.

A gyülekezet anyagi fenntartását különböző módon lehet támogatni.

1. a borítékban mellékel csekkeken. Az 'Evangélikus Gyülekezet' feliratú

csekk számlaszáma: 11748007-20901549; a 'Veszprémi Evangélikus Egyházi Alapítvány' feliratú csekk számlaszáma: 11748007-20089515. Mindkét számla a gyülekezet életét szolgálja. (Figyelem: a „Veszprémi Evangélikus Egyházi Alapítvány” feliratú csekken történő befizetés esetén a közlemény rovatban fel kell tüntetni a feladó adószámát!)

2. személyesen a lelkeszi hivatalban hétköznapokon 9–12 óra között

3. személyesen az istentisztelet előtt

Külön felhívjuk a figyelmet, hogy a postán csekken befizetett adományból jelentős összeget levon a posta, így a adománynak csak egy töredéke érkezik meg a gyülekezethez. Ezért aki csak teheti, személyesen fizessen vagy válassza az átutalást, esetleg a csekkes befizetést az OTP-ben.

Gyülekezetünk presbitériuma az egyházfenntartás összegét az éves nettó jövedelem 1%-ában határozta meg. Aki ebben a mértékben (vagy ettől nagyobb mértékben) vállal anyagi áldozatot a gyülekezetért, és konfirmált, felnőtt evangélikus, az egyházi törvényeink értelmében közgyűlési tagként gyakorolhat választói jogokat a gyülekezetben, választható tisztségekre úgy a gyülekezetben, mint felsőbb egyházkormányzati szinten.

Várjuk a testvérek adományait, és köszönjük áldozatvállalásukat! Az Úr legyen velünk!

találhatjuk meg. Különben mindenütt jelen van. Ő a mi láthatatlan, de hűséges barátunk, aki mindenüvé elkísér, aki együtt érez velünk, gondoskodik rólunk és velünk tart.

Az élő Úr az élőkkel együtt halad! (Forrás: Lyngar Einar: A fáklya – áhítatkönyv. Norvég eredetiből fordította:

Ordass Lajos. Budapest, 1995. 41. o.)

A Veszprémi Evangélikus Egyházközség időszaki lapja. 8200 Veszprém, Kossuth u. 4.

Lelkészek: ISÓ ZOLTÁN és ISÓ DOROTTYA.

Telefon: 88/421-618. Mobil telefon: 06-20/8245896, 06-20/8245-898.

Felelős szerkesztő: JUHÁSZ FERENC. Készült Presscomp 2000 Kft.